

عنوان مقاله:

بررسی شاخصه های بصری در آثار کمال الدین بهزاد مطالعه موردی: اثر (سماع درویشان)

محل انتشار:

فصلنامه جلوه هنر، دوره 11، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

ربابه غزالی - مربی گروه طراحی پارچه و لباس دانشگاه الزهراء(س)، تهران، ایران، نویسنده مسئول.

خلاصه مقاله:

هنرمندان ایرانی در طی دوره های متمادی، با ذوق مهذب و پالوده خود هنرهای آفریده اند که در آن واحد هم حسی و هم معنوی است. در نگاره (سماع درویشان) از آثار کمال الدین بهزاد، لایه های مجهولی وجود دارد که تحلیل و تفسیر این لایه های پنهان و مجهول هدف این پژوهش است. فرض براین است که با دیدگاه مبانی هنرهای تجسمی و طراحی لباس می توانیم بین مفاهیم فرم، مضمون، ترکیب بندی و رنگ در نگاره (سماع درویشان) رابطه معناداری بیابیم. پژوهش حاضر در پی پاسخگویی به این سوالات است که: آیا عناصر و المان های بکار گرفته در اثر مورد نظر در جهت منظور و مقصد خاصی بوده است؟ نقاشان هنرمند مسلمان در معرفی اندیشه خود از چه تکنیک هایی استفاده کرده اند؟ روش این پژوهش توصیفی - تحلیلی است و با استفاده از داده های اسنادی و کتابخانه ای انجام شده است. بررسی پیکره و پوشش نگاره ها در (سماع درویشان) بهزاد و تحلیل شاخصه های بصری فرم، ترکیب بندی، رنگ، نور و تاریکی نشان داده که در طراحی لباس درویشان از نماد لباس های گشاد و بلند با آستین های بلندتر از اندازه، نشان از احترام در برابر مقام والای محبوب الهی و حالت سرسپردگی و ولایت پذیری دارد و شال های رها در دور گردن و حتی رها شده در متن نگاره، هرکدام حاوی مضامین خاصی هستند. ارائه حالات انسانی و روحانی در ترکیب بندی و ترسیم لباس ها هم راستا با نمادگرایی نوآورانه جهت القای حسی به مخاطب صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

مکتب هرات، بهزاد، لباس، سماع درویشان، رنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371946>

